

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Emila Bdžoch a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí 9. júla 2013 v trestnej veci obžalovaného **L. B. a spol., pre prípravu obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy** podľa § 13 ods. 1, § 144 ods. 1, ods. 3 písm. b/, s poukazom na § 141 písm. a/ Tr. zák. a iné obzvlášť závažné zločiny, **o sťažnosti prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky** proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 19. júna 2013, sp. zn. PK-1T 10/2012, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky **sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Špecializovaný trestný súd uznesením z 19. júna 2013, sp. zn. PK-1T 10/2012, podľa § 72 ods. 1 písm. c/, § 79 ods. 3 Tr. por. per analógiám **rozhodujúc o žiadosti obžalovaného R. S.** zo dňa 6. júna 2013, tomuto **zmenil dôvody väzby tak, že vypustil dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. b/ Tr. por. a obžalovaného ponechal vo väzbe len z dôvodu § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por.**

Po vyhlásení tohto uznesenia na neverejnom zasadnutí obžalovaný R. S. po porade s obhajcom JUDr. M. R. sa výslovne vzdal práva podať proti nemu sťažnosť. Prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len prokurátor) proti nemu ihneď podal sťažnosť, ktorú písomne odôvodnil 21. júna 2013 a súdu bola doručená 24. júna 2013.

Prokurátor v podanej sťažnosti poukázal na to, že v napadnutom uznesení súd vypustenie dôvodov kolúznei väzby odôvodnil tým, že dňa 28. mája 2013 bolo vo veci rozhodnuté rozsudkom, dokazovanie je ukončené, že obžalovaný R. S. nebol členom zločineckej skupiny S. a nebol pre ňu činný a bol odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 13 rokov. Podľa jeho názoru **dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. b/ Tr. por. u tohto obžalovaného trvajú nezmenene aj naďalej so zreteľom na samotné konštatovanie súdu pri vyhlásení rozsudku, že dochádzalo ku kolíznym aktivitám, na základe ktorých bol poškodený F. L. ovplyvnený a v priebehu prípravného konania zmenil svoje výpovede v prospech R. S. a rovnako v jeho prospech vypovedal aj na hlavnom pojednávaní, čomu súd s poukazom na iné dôkazy (rekognície, telefonát poškodeného v deň únosu, krvné stopy, znalecké posudky, fotodokumentácia, svedecké výpovede M. R., M. H., M. Ž., zmeny vo výpovediach poškodeného a jeho prepojenia s obžalovaným V. R. a V. M.) neuveril.** Vyhlásený rozsudok nie je doposiaľ právoplatný a v prípade, ak by došlo k potrebe doplniť dokazovanie, aj naďalej existuje obava z možnej kolúzie. Prokurátor preto navrhol, aby najvyšší súd napadnuté uznesenie zrušil podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. a sám rozhodol o ponechaní obžalovaného R. S. vo väzbe z dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por.

Dôvody podanej sťažnosti sa v podstate zhodujú s konečným návrhom prokurátora na neverejnom zasadnutí 19. júna 2013, kde pred obžalovaným a jeho obhajcom uviedol, že nie je vylúčené, že najvyšší súd môže vyhlásený rozsudok zrušiť a prikázať Špecializovanému trestnému súdu vykonať výsluchy svedkov, prípadne znalcov v dôsledku čoho pretrváva obava z ich ovplyvňovania.

Sťažnosť prokurátora s časťou trestného spisu Špecializovaného trestného súdu v Pezinku pod sp. zn. PK-1T 10/2012, bola najvyššiemu súdu predložená 2. júla 2013, kde bola elektronicky pridelená do senátu 4T pod sp. zn. 4 Tost 21/2013.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd sťažnostný v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal na podklade predloženého spisového materiálu, ktorý považoval za dostatočný k tomuto účelu správnosť výroku napadnutého uznesenia ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo. Týmto postupom zistil, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

Najvyšší súd z predloženej časti spisu zistil, že rozsudkom Špecializovaného trestného súdu z 28. mája 2013, sp. zn. PK-1T 10/2012, **bol okrem iných aj obžalovaný R. S. v bode 9/ tohto rozsudku uznaný za vinného zo spolupáchatel'stva k obzvlášť závažnému zločinu vydieračského únosu podľa § 20 k § 186 ods. 1, ods. 2 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák. vo vzťahu k ods. 3 v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák.** na skutkovom základe, ktorý je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku, ale aj v odôvodňujúcej časti napadnutého uznesenia, nakoľko tieto skutky sú totožné.

Z predloženého spisu je zrejmé aj to, že obžalovaný R. S. bol uznesením sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Trnava z 22. júna 2011, sp. zn. Tp 409/2011, vzatý do väzby z dôvodu § 71 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. s tým, že **väzby u neho začala 22. júna 2011 od 11.00 hod.** a vykonávaná bude v Ústave na výkon väzby Leopoldov. **K predĺženiu lehoty väzby u tohto obžalovaného do 24. júna 2012** došlo uznesením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica z 28. decembra 2011, sp. zn. Tp 60/2011, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 9. januára 2012, sp. zn. 5 Tost 45/2011. **O pretrvávajúcej tejto väzby u obžalovaného R. S. aj v konaní pred súdom** (po podaní obžaloby 21. mája 2012) bolo rozhodnuté uznesením Špecializovaného trestného súdu **zo 6. júna 2012**, sp. zn. PK-1T 10/2012, v spojení s uznesením najvyššieho súdu z 20. júna 2012, sp. zn. 5 Tost 22/2012.

Najvyšší súd mal teda preukázané, že ku dňu 9. júla 2013 obžalovaný R. S. vykonal celkovo 2 roky a 17 dní väzby, z toho v konaní pred súdom 1 rok, 1 mesiac a 17 dní. Celková lehota väzby v prípravnom konaní spolu s väzbou v konaní pred súdom pri trestnom stíhaní pre obzvlášť závažný zločin nesmie prekročiť 48 mesiacov (§ 76 ods. 6 písm. c/ Tr. por.).

Obžalovaný R. S. žiadosťou zo 6. júna 2013 (na Špeciálny trestný súd bola doručená 11. júna 2013) **sa domáhal zrušenia dôvodu väzby aj podľa § 71 ods. 1 písm. b/ Tr. por.,** čo odôvodnil tým, že po vyhlásení odsudzujúceho rozsudku už nemá ako pôsobiť na spoluobžalovaných, svedkov a znalcov, alebo inak mariť objasňovanie skutočností

dôležitých pre trestné konanie. Na tejto žiadosti obžalovaný zotrval aj na neverejnom zasadnutí, kde jeho obhajca navrhol tejto žiadosti vyhovieť.

Prokurátor navrhol žiadosť obžalovaného zamietnuť, pretože podľa neho **dôvody, pre ktoré bol obžalovaný vzatý do väzby naďalej pretrvávajú**, pričom tento návrh odôvodnil zhodnou argumentáciou, ako je na to poukázané v podanej sťažnosti.

Senát Špecializovaného trestného súdu v napadnutom uznesení okrem iného správne konštatoval, že u obžalovaného R. S. sú dané materiálne podmienky väzby. Vychádzal pritom z toho, že z doposiaľ vykonaného dokazovania aj v súčasnom štádiu trestného konania po vyhlásení rozsudku vyplýva, že skutok, za ktorý je obžalovaný trestne stíhaný, bol spáchaný, má znaky trestného činu a prvostupňový súd má za to, že ho spáchal obžalovaný.

Rovnako správne dospel prvostupňový súd k záveru, že u tohto obžalovaného aj po vyhlásení odsudzujúceho rozsudku sú dané dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por. Obžalovaný R. S. sa totiž pred zadržaním takmer rok zdržiaval na území Maďarskej republiky, a tak sa vyhýbal trestnému stíhaniu. Dôvodne u neho preto pretrváva obava, že v prípade jeho prepustenia z väzby na slobodu by mohol opäť ujsť, alebo sa skrývať, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu, najmä vysokému trestu, ktorý mu bol, hoc neprávoplatne uložený.

Prvostupňový súd správne a výstižne v dôvodoch svojho rozhodnutia konštatoval, že vyhlásením rozsudku kolúzny dôvod väzby pominul a pritom sa podrobne zaoberal aj dôkaznou situáciou vyplývajúcou z vykonaných a vyhodnotených dôkazov. V odôvodnení tohto napadnutého uznesenia adekvátne reagoval aj na sťažnostné dôvody prokurátora, s ktorými sa najvyšší súd v celom rozsahu stotožnil, a preto na ne v podrobnostiach odkazuje.

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 9. júla 2013

JUDr. Martin P i o v a r t s y , v. r.
predseda senátu

Vypracoval : JUDr. Viliam Dohňanský

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová